

عنوان مقاله:

بررسی احیای بافت فرسوده شهری از طریق مشارکت مردمی با رویکرد معاری زمینه گرا

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی مهندسی معماری و شهرسازی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

سیاوش رشیدی شریف آباد - عضو هیات علمی دانشکده هنر، دانشگاه آزاد اسلامی، شهر بابک، ایران

امیرحسین محمدیان - دانشجو کارشناسی ارشد معماری

خلاصه مقاله:

بافت های فرسوده یکی از انواع مختلف بافت های آسیب پذیر شهری هستند، که به دلیل فرسودگی کالبدی، برخورداری نامناسب از دسترسی سواره، تاسیسات خدماتی و وجود زیر ساخت های شهری آسیب پذیر، ارزش محیطی و اقتصادی پایین دارند. تحقق عدالت اجتماعی، ایجاد و شکل گیری محیط زیستی امن، ایمن و دلخواه برای زندگی و فعالیت شهروندان در راستای برخورداری از فرصت های برابر زندگی، از اهداف کلان سند چشم انداز کشور است. بدون شک بافت های فرسوده شهری با داشتن مسائل و مشکلات کالبدی، اجتماعی، اقتصادی و ... محیط هایی را برای ناسازگاری با این اهداف ایجاد کرده اند. وسعت بالای بافت های فرسوده شهری از یک سو و نوسازی آنها از سوی دیگر بحث مشارکت شهروندان را به یکی از مسائل اساسی در این حوزه تبدیل کرده است. در همین راستا سازمان های مردم نهاد به عنوان اهرم جدیدی برای ارتقای میزان مشارکت در بازسازی بافت های فرسوده و جایگزینی برای بخش های دولتی در ارائه خدمات محسوب می شوند. در این میان برای جذب سازمان های مردم نهاد و همچنین جذب سرمایه گذاری بخش خصوصی، می بایست بافت ها بر اساس شرایط اقتصادی، اجتماعی، زیست محیطی و فرهنگی مورد مطالعه قرار گیرند، تا بتوان از طریق کمیاب بودن، قدرت خرید و ایجاد تمایل این دو گروه را نسبت به بافت جذبشان کرد. در این میان یکی از اصل های مهم برای جذب مردم برانگیختن حس تعلق خاطر افراد بومی نسبت به بافت ها می باشد، که می توان از طریق معماری زمینه گرا و توجه به بافت محیطی به این مهم نائل گشت.

کلمات کلیدی:

بافت فرسوده، مشارکت مردمی، معماری زمینه گرا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/484488>

